

CULTUUR Valkenburgs mannenkoor viert zijn zestigjarig bestaan met 'zes kleine, maar schitterende diamantjes'

Zangers Geulklank blijven kwajongens

Mannenkoor Geulklank uit Valkenburg komt op leeftijd. Dit jaar wordt het koor zestig. Maar desondanks blijft de zanggroep iets jongensachtigs houden.

door **René Willems**

Zingen komt uiteraard op de eerste plaats bij Geulklank. „We zijn tenslotte een mannenkoor”, zegt penningmeester Peter Schoren, „met hele mooie koormuziek op ons repertoire: we zingen opera, Oost-Europese liederen waarin met name de bassen van katoen geven en Limburgse liederen.” Maar naast die muziek speelt ook *baljoene*, het uithalen van kattenkwaad, een belangrijke rol in het verenigingsleven bij Geulklank. „De zangers van Geulklank blijven toch kwajongens”, constateert voorzitter Jac America. „Tijdens de concerten zijn ze serieus en geconcentreerd. Maar na afloop mogen ze graag een grap uithalen. Dat hoort gewoon bij Geulklank.”

Dat ondeugende zit er al vanaf het allereerste begin in. Geulklank is in 1950 opgericht door een aantal jongens van de Daelhemerweg. *Boete de poort*, zoals dat gebied in Valkenburg nog steeds wordt genoemd.

„De jeugd kwam daar 's avonds bij elkaar bij het monument op het Grendelplein”, vertelt America. „Net zoals de jeugd van nu samenklit rond de zitbank op de hoek van de straat.”

Nu luisteren de jongeren naar de muziek uit hun gettoblaster. Maar die hadden ze toen nog niet, legt Schoren uit: in die tijd zongen de jongens gewoon zelf. Dat beviel

Het jubileumcomité van Geulklank aan de Geul: Jac America, Peter Schoren en Jan Dieteren.

foto **Diana Scheilen**

kennelijk zo goed dat ze dirigent Wiel Odekerken, toen zelf nog een knaap van achttien, vroegen om een echt koor op te richten.” Geulklank heeft ernst en luim altijd proberen te combineren. Jarenlang is het koor meegegaan in de optocht van Valkenburg. „De eerste keer als Charly's”, herinnert America zich nog goed, „met een lange

ladder op de rug.” Andere jaren heeft het koor zelf een carnavalsrevue op de planken gebracht. De vrolijke inborst van Geulklank heeft Valkenburg een aantal blijvende evenementen opgeleverd. Het bekendste is wellicht het jaarlijkse *Knoetsse*. „*Knoetsse* is Valkenburgs voor klinken”, legt Jan Dieteren van het jubileumcomité uit. „In

september, als de vakanties achter de rug zijn, komen we bij elkaar om samen het glas te heffen. Dat is uitgegroeid tot een volksfeest.” Ook het zestigjarig jubileum viert Geulklank net iets anders dan andere koren dat zouden doen. In plaats van één groot galaconcert brengt het koor in de loop van het jaar zes kleinere evenementjes. „Zes dia-

mantjes”, legt Schoren uit, „maar allemaal even schitterend.” Over twee weken gaat het koor na tien jaar weer eens mee in de optocht. Verder zijn er concertjes op het nieuwe Casinopleintje aan de Geul, op de Schaelsberg en in hotel Voncken. Soms serieus, soms met de voor Geulklank zo karakteristieke kwinkslag.